

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy óra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét, illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Mezőgazdasági kérdések.

Nagybecskerek, november 13.

Az a hatalmas lendület, mely közgazdasági viszonyaink terén konstatalható, szélesebb körökben kelt érdeklődést a közgazdasági kérdések iránt. A társadalmi és politikai élet összes jelenségei többé-kevésbé szoros kapcsolatban állnak a közgazdasági fejlődéssel és sem a társadalom, sem a politika nem zárkozhatik el a közgazdasági érdekek alapos mérlegelése és megvitatása elől.

Most, hogy a közgazdaság elméleti művelése az utolsó évtizedekben, szélesebb körökre terjedt, midőn nemcsak azok érdeklődnek a közgazdasági gyakorlati kérdések iránt, a kiknek azok osztály-érdekeiket érintik, támadt fel a vágy: általános szempontokból is, felülemelkedve a kicsinyes osztályharczokon, megvitatni az egyes felvetett gyakorlati közgazdasági feladatokat.

Ez a vágy hozta össze a magyar közgazdasági társaság alapítóit. És hogy e vágy a viszonyok helyes felismeréséből keletkezett, legjobban mutatja a társaság aránylag gyors létrejötte és a megalakulás után való jelentékeny gyarapodása.

Tekintélyes, úgy a tagok számát, mint azok egyéniségét nézve, az a csapat, amely a közgazdasági társaság zászlaja alá tömörült s amely jelszavául tűzte ki a közgazdasági elméletnek a gyakorlattal és az élettel való összhangba hozatalát.

Közéletünk legjelesebbjei vannak a tagok sorában, a kik úgy látszik komolyan veszik a munkát, a melyet magukra vállaltak, mert a mai szervezkedő munkánál ott szerepeltek a tudomány, a politika és a gyakorlati gazdasági ágak majdnem összes számot tevő képviselői.

A társaság elnöke, Láng Lajos, a ki az elméleti és a gyakorlati közgazdaság terén egyaránt otthonos, a választmányi ülést megnyitó beszédében körvonalozta a társaság feladatát. Az összes közgazdasági foglalkozások érdekközösségének öntudatra juttatását jelezte fő czélként, a mely felé a fiatal társaságnak törekednie kell.

Az e czélhoz vezető eszközök tekintetében is tájékoztatást nyújtott és fejtegetési megnyugtatók arra nézve, hogy a társaság a gyakorlati terén nem fog valamely párt-politikai vagy osztályérdek szolgálatába szegődni, elméleti tekintetben pedig nem lesz rabja valamely körülzárt theoretikus iskolának.

Ha gyakorlati eredményeket akar elérni a társaság, ha közéletünknek tényleg szolgálatot akar tenni — és ily sok, tisztelget érdemlő alakja társadalmunknak aligha alakított meddő vitaközösségek czéljára nagy arányu új testületet — akkor óvakodnia kell ép úgy attól, hogy párt- vagy osztály-érdekek harcának színhelye legyen vitaközösségek terme, mint attól is, hogy egyik-másik elméleti iskola rideg szabályait tartsa szem előtt, egyes feladatai megoldásánál.

Az új társaságban minden osztálynak, minden pártnak, minden iskolának tagjai és követői kell, hogy helyet találjanak.

Csakis akkor fog eredményeket felmutatni a társaság, ha nem egyoldaluan, hanem minden érdeken felülemelkedve, magas látókörből és függetlenül fogja megvitatni az egyes gyakorlati kérdéseket és mielőtt azok bizonyos érdekek szempontjából, valamely helytelen és egyoldalú irányba terelve kerülnének a közönség elé, igaz világitásba helyezi azokat és nem engedi, hogy téves áramlatok sodrába vitessenek.

Szükség van az egyes közgazdasági

kérdések ily előzetes tisztázására. Érti ennek híját közéletünk régebbi idő óta. Alig van kérdés, a mely felvetése után azonnal nem egyik vagy másik érdek csoportnak éppen az érdek által sugalmazott irányu törekvésével kerülne megoldás elé.

Aligha fog is sikerülni a teljes függetlenítés, a társaság bármily buzgó tevékenységének. De mindenesetre nagy szolgálatokat tehet jó vezetés és helyes irányítás mellett a társaság a maga elé tűzött munka teljesítésében.

Hogy e szolgálatokra képes lesz, arra reményt nyújtanak azoknak nevei, akik e társaság élére álltak és hogy e szolgálátokat megtenni kész is lesz, arra nézve biztosíték az a buzgóság, szorgalom és igyekezet, melylyel a társaság az alkotás terére lép.

A kulturmérnökségek szaporítása. A földművelésügyi miniszter — mint jó forrásból értesülünk — elhatározta a kulturmérnökségek szaporítását. Arra a tapasztalatra jutottak ugyanis a miniszteriumban, hogy a magánbirtokosság mind gyakrabban veszi igénybe a kulturmérnöki hivatalokat a birtokon végzendő mérnöki munkák, kivált vízlecsapolások és egyéb talajjavítások terveinek kidolgozására és keresztülvitelére. Ennek következtében az összes kulturmérnöki hivatalok óriási restanóziákkal küzdenek, ami bármely hivatalban inkább eltűrhető, mint a kulturmérnökségek bizonyos mértékben mindenkor sürgős teendőinél. A legnagyobb kalamitás az első kerületi kulturmérnöki hivatalnál van, amelynek hatásköre a tulajdonai résznek mind a tíz vármegyére kiterjed. Ennél fogva a nyugati határszél vármegyeit, Mosont, Sopront, Vast, Zalát és Győrt az első kerületi kulturmérnökség kerületéből kihatározzák és ezek részére külön önálló hivatalt állítanak fel. Az új kulturmérnökséget Szombathely kapja. Ezenkívül tervbe vétetett még az összes kulturmérnöki hivatalok személyzetének szaporítása és részben a fizetések emelése is.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Szomorú viszontlátás.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

A mikor először meglátták egymást a szentmihályi bucsun, melyre a leányt is elvitték, csak megbámulták egymást.

Megnézték egymást, mint két ismeretlen, aki a másikon valami sajtóságos ismerőst talált; Nem tudja ugyan, hogy mit. De érzi, hogy neki a másik nem idegen . . .

Mintha látta volna már.

Az a vépiros arcz, azok a fekete szemek oly ismerősen mosolyognak feléje, mintha már régi, nagyon régi ismerőse lett volna.

Megrántotta a vállára vetett cifra új szűrt és sodorított egyet serkedő bajuszán; miközben mosolygó szemmel nézte tovább a leányt . . . Mintha csak ugyanazok a gondolatok fogamzóttak volna meg a leány agyában is. Azt hitte, hogy ismeri az őt bámuló legényt.

Felvetette mély tűzű szemeit, egyet-kettőt simított viganóján és szívének egész nyíltságával mélyeszté szemeit a legény arczába.

Nézték egymást anélkül, hogy meg merte volna szólítani egyik a másikat.

A bámulást a leány unta meg hamarabb. Durozsan vállat vont s lassu léptekkel kifelé indult a sokaságból. Egyszer hátrafordult s a mikor látta, hogy a legény még mindig egy helyben áll, köszönőleg biczentett fejével és eltűnt a sátrak között.

A köszönés először meglepte a legényt. Körülnézett. Azt hitte, nem neki szólt. De kivüle mindenki mással volt elfoglalva. Utána akart sietni a leánynak, de habozott. Végre nagy nehezen megindult, de már késő volt.

Hiába kereste, nem találta.

A hosszas keresést megunta. Elindult haza a pusztára.

Csak az uton kezdett eszmélni. Lassankint kibontakozott előtte a leány alakja, maga előtt látta, mint mikor egymás szemébe néztek. Emlekeiből mindinkább kitörölődött az eszményi ruha alakja és színe, csak a leányt látta.

A mikor itt tartott, valami jóleső meleg érzés járta át kebelét. Szinte érezte, mint dagadnak meg izmai bőre alatt.

Büszke tekintettel nézett széjjel maga körül s kimondhatatlan erősnék érezte magát.

A mire kiért a pusztára, már szomorú volt. Büszkesége lelohadt, izmai petyhüdtek, lelkületét pedig üresnek érezte. Egyedül szívét érezte neheznek. Nem tudta, mi a baja. Csak azt sajnálta, hogy nem szólította meg a leányt . . .

Szomorúsága átragadt egész lelkületére. Nem volt már az a vig, gondatlan legény, a ki ezelőtt. Nem tudott dolgozni; nem izlett az étel sem. Folyton a leányról álmodozott.

Egy nap erős elhatározás fogamzótt meg agyában. Elhatározta, hogy felkeresi eszményképét.

Nem tudta ugyan, hogy hol keresse, de azzal nem törődött.

Elindult.

És ment . . . ment . . . Kereste az egyszer látott álomképet. Kutatta azt, a ki elrabolta nyugalmát.

Először benézett a környék minden házába, megnéztett minden leányt. Később tovább ment.

Ruhája már szakadozni kezdett, de nem csüggedett. Ha elfogyott az élelmiszere, beállt kisegítő munkásnak. Ejje! ha szállást nem kapott, meghúzódott a kazalok tövében, vagy a bokrok aljában.

És boldog volt, ha ilyenkor reá gondolva, az ő képével aludt el.

Az idő pedig mult, — mult visszatartóhatlanul.

Egy nap véletlenségből, a mikor már

maga sem tudta, hogy hol jár, benyitott egy házba. Az első szoba üres volt. Beljebb ment s kinyitotta a másik ajtót; az első pillantása a szemközti falon lógó tükröbe volt.

Megborzongott. És ki akart futni a szobából.

Egy toprongyos, őszbe csavarodó ember állt előtte. Őszbevegtyült haja kuszáltan lógott a szemébe; ruhája rongyokban lógott le róla; arcza mély barázdákkal volt beszántva; egyedül szeméi csillogtak ifju tüzzel. Mielőtt elérhetne volna az ajtót, reá kiáltottak.

Megállt . . .

Egyszerre meghökken. Szemeit kimereszté és előre hajolt, — éppen úgy, mint akkor. A lámpa fényénél egy asszonyt látott maga előtt ülni, amint éppen a keblén pihenő gyereket etette.

Meg akart szólalni, de toroka hangot nem adott. Csak az ajkait jártatta.

Melléből valami keserűséget érzett feltolulni; egyszerre fejéhez kapott, egyet kiáltott, s kirohant a fekete éjbe . . . Többet soha sem látták.

Staniáts Jenő.

Évforduló.

Írta: Charles Foley.

Husvét hétfője volt. Vassai Gaston és neje a boulognei erdőben ide-oda bolyongtak a damaszt-abroszok s kristály-gyertyatartók között, melyek aransárga világot hintettek szét.

A hölgy, elől, csakhamar asztalt foglalt egy eucalyptus alatt. És félje felé fordulva, halk hangon mondá, bájos mosolylyal kísérve szavait:

— Nemde, ez az?

— Igen, ez az.

Tekinteteik találkoztak, egymásba mélyedtek. Mennyi boldogság, mennyi gyönyör szólott azokból!

— Fiatal házasság! — suttozták az étkezők

Jókai Mórhoz.

— Nyílt levél. —

Az alábbi levelet Kossuth Ferencz a „Magyarország“ utján intézi Jókai Mórhoz válaszképen annak a Nemzet szombati számában megjelent levelére. Kossuth levele így hangzik:

Szeged, nov. 11.

Kedves és tisztelt barátom! Én a te nevedet gyermekkoromban tanultam meg tisztelni és azon gyászos napon, midőn atyám ravatala mellé álltál, megtanultam személyedet szeretni. Öröm és tanulság volna tehát rám nézve veled vitakozni, de még is engedd meg, hogy ezen alkalommal ezt ne tegyem. Azon kérdést, melyet te felhoztál azon nyílt levélben, melylyel megtiszteltél, több mint két évtized óta vitatja az országnak két nagy pártja. Dicsőült atyám is nyilvánítá véleményét e kérdésről. Én atyám oldala mellett tanultam magyar maradni, magyar hazámat szeretni és tőle tanultam a magyar viszonyokat ismerni! Te, a ki a szív és ész embere vagy, természetesen fogod találni, hogy ilyen mester tanait lelkemből nem lehet kiirtani senkinek.

Oly ember vagyok, ki komoly dolgokkal komolyan és higgadtan szoktam foglalkozni. — Megtanultam az élet azon iskolájában, hol polgárosult államok a mesterek.

Abban, hogy mit, mikor és hogy lehet tenni tévedhetek, de szándékaim tiszták és szívem nyílt, átlátszó, mint egész életem.

Nem járok babérokat szedni. Sokszor köteles szerénységemet bántja a lelkes fogadtatás, de midőn rá gondolok, hogy az éljenivalgás azon nagy szellemek van szánva, ki életemet vezette, míg el nem költözött, feldobban szívem és látom, hogy helyesen teszem, ha ismerkedni megyek a magyar néppel, mielőtt a polgári kötelességek teljesítése terére lépnek, én ki 44 évig távol voltam hazámtól.

Szükséges, hogy megismerjem azon országot, melynek érdekeit védeni és előmozdítani leszek én is hivatva, midőn visszanyerem polgári jogaimat és ha erre engem egy választókerület érdemesnek talál. Ez minden állampolgárnak joga, Kossuth fiának pedig kötelessége, nem törődve a félreértésekkel.

Ne vitakozzunk tehát, tisztelt és szeretett ösz barátom. Haladjunk lelkiismeretes meggyőződésünk eltéréleg bár, de egyenes utjain és hidd meg, hogy mindig boldog leszek, midőn érdemteljes jobboldat megszoríthatom.

Kossuth Ferencz.

HIREK.

Tájékoztató.

November 14. Közigazgatási bizottsági ülés.

November 14. A magyar olvasó-kör hangversenye.

November 15–18. Országos vásár.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— József főherceg Wörishofenben.

József főherceg betegségeiből teljesen felépült és tegnapi délután egy havi utokurára Wörishofenbe utazott Kneipp Sebestyén plébánoshoz. Utjában látogatást tesz vejénél, Thurn Taxis hercegnél Ragensburgban. A főherceg jövő hó közepén érkezik vissza s a karácsonyi ünnepeket régi szokása szerint Alesuthon tölti családjával.

— Fegyelmi választmány. Torontálvarmegye köz. bizottságának fegyelmi választmánya ma délelőtt Rónay Jenő főispán elnöke alatt ülést tartott, melyben a következő ügyek nyertek elintéztést:

1. Pencza Miklós petrovozellői községi tanító fizetése 2%-ának levonására és az eljárási költségek megtérítésére ítéltetett el.

2. Halász István pancsovai szolgabíró felebbezése az alispáni határozat ellen. A 25 frt bírság helybenhagyatott.

3. Horváth Zsigmond alibunári házközösségi tb. főszolgabíró fegyelmi ügye. Hivatalvesztésre és az eljárási költségek fizetésére ítéltetett.

4. Imreffy Károly nagyikikindai járási állatorvos fegyelmi ügye. Az első alispáni határozat, melynek értelmében 25 frt pénzbírságra ítéltetett, feloldatik, a második hasonló eset pedig megszigorítottatik olyképen, hogy 30 frt pénzbírságra ítéltetik.

5. Hadasch Gyula almási elemi tanító fegyelmi ügye. A folyamában levő fegyelmi ügyvel egyesítettik.

6. Belos György és Domba László mokriini l. felebbezése a 29178/94. sz. alisp. hat. ellen. — Helybenhagyatik.

7. Jegdiacs Elek nagyikikindai és Malbaszki Vitályos szb.-kereszturi l. felebbezése a 71/3570. ex. 94. kgy. sz. határozat ellen. — Felterjesztetik.

— Ormós Zsigmond állapotáról a következőket írja a „Dél. Közlöny“: Id. Ormós Zsigmond főrendiházi tag, volt főispán állapota rosszabbra fordulván, ma d. e. 8 órakor a gyorsvonattal felszállították őt Budapestre, a dr.

Schwartzter-féle gyógyintézetbe. Mint értesülünk, Vimmer József nyug. pénzügyi titkár és dr. Stepper Vilmos tb. főorvos felkísérté id. Ormós Zsigmondot, kinek elméje most már egészen elborult és azon képzalódásban él, hogy belső titkos tanácsosnak nevezték ki, s most ő felségéhez megy föl, megköszönni a kitüntetését. A gyorsvonathoz szalonkocsit csatoltak és id. Ormós Zsigmond abban teszi meg a szomorú utazást. (Lásd táviratainkat.)

Schaeffer Antal aranymiséje. Schaeffer Antal pápai praelatus, Nagybecskerek városának róm. kath. plébánosa ez év végén ünneplő áldozárra szenteltetésének 50. évfordulóját. E szép ünnepélyből, melyet megülni kevés papnak jut osztályrészül, a nagybecskereki hitközség is, melynek közel két évtizedig lelkipásztora, ki öhajítja venni a maga részét. A legutolsó hitközségi közgyűlésen ugyanis határozatba ment, hogy Schaeffer praelatus tiszteletére 25 én este fáklyásmenetet rendez a hitközség, 26 án pedig testületileg tiszteleg a jubilansnál, kinek ez alkalomból fényes ajándékot nyújtának át, 27-én végül nagyszabású bankettet rendeznek tiszteletére.

— Mihályi püspök — balászfalvai érsek.

A „Magyarország“ hirtelen közölni fogja, hogy balászfalvai érsekké Mihályi Viktor lugosi gör. kath. püspök neveztetett ki. Az új érsekről a következő életrajzi adatokat közlik: Mihályi Viktor lugosi g. k. püspök született Joódon (Máramaros vármegye) 1841. év május hó 19-én. Érettségi vizsgát tett Kassán 1857-ben. Két évig hallgatta a bölcsészeti tudományokat, mire négy évig a teológiát Rómában a „Collegio Urbano de Propaganda Fide“ intézetben, mint a „Pontificio Collegio Greco di S. Atanasio“ növendéke hallgatta; teológiai doktorrá avatott ugyanott 1863-ban. Áldozárra szenteltetett 1863. évi november hó 8 án Rómában a Szt. Athanázról címzett görög templomban. A szamos újvári papnöveledén mint tanulmányi felügyelő, valamint az egyházi történelem és a kanonjog tanára működött 1869. tavaszáig; azon túl a gyulafehérvári és fogarasi érsek oldalán mint titkár volt tevékeny Balászfalván, úgy is mint érseki szentszéki ülnök, II. od foku házassági törvényszéki bíró és számvevősegi jegyző. Az érseket úgy a főegyházmege lelkészeteinek látogatásában, mint a vatikáni szent szinatra 1869. évben történt utjára kísérte. Czimzetes esperessé neveztetett 1873. elején. Lugosi püspökké ő felsége 1874. évi november 25 én nevezte ki, a pápa pedig 1874. évi december hó 21 én praekonizálta. Püspökké szentelte Vancsa János érsek 1875. évi február hó 14 én az érseki székesegyházban Balászfalván. Kormányozza a lugosi egyházmegyét 1875. évi márczius hó 7 ike óta. Több ízben Olasz-, Francia- és Németország-

És csakugyan kezes fiatal pár volt! A férfi huszonhat éves, barna, szépen pödört bajuszszal. fénylő szemei alig észrevehetőleg rezgő pillái alól életet löveltek. A hölgy talán tizenkilenc éves lehetett, feltűnő jelenség, magas, karosu mint egy fiatal leány. Psychét juttatta eszünkbe, akit még alig talált Amor nyíla.

Mikor az ebédet megrendelték s a pinczér eltávozott, a hölgy férjére emelte boldogságot sugárzó kék nagy két szemét s suttogó hangon mondá:

— Gaston . . . ma egy éve.

— Igen Teréz, éppen ma egy éve; itt ebédeltünk ketteskén, először magunkban.

Kezeik a porcellánok és poharak között találkoztak s meleg szorításban egyesültek; aztán többet nem szóltak, mintha ajkaik az akkori csókok emlékéből volnának némák.

Aztán Teréz szempilláinak halk rezgésével kérdezte:

— Szeretsz?

És ő, a férj, szintén szempilláival válaszolt:

— Szeretlek!

Hozzáláttak az ebédhez. A férj sokat evett, de oly gyorsan, hogy hamarabb végezte. A hölgy hogy férjének örömet okozzon, foghegyen eszegetett, de minden étvágy nélkül. S aztán a férj figyelmét nem kerülte el semmi, észre vett mindent, ami körülötte történt; míg a nőt mi sem érdekelt; egészen elmerült szerelmében, csupán férjét látta. Egyszerre, amint a szemét fölemelte, megleste férjét, a hogyan a lombok felett előre hajolva, egy arra menő nő után nézett. Gyöngéd szemrehányással szólította meg:

— Te a mai napon a nőket nézed? Nagyon szép, uram!

Gaston ajakára tette az ujját s amint a nő elöttük elhaladt, fölnevetett.

— Darney, barátom, a nagy Jane Spring-gel! Francziák!

Szemében valami dévaj öröm villant meg,

ami Teréz bántotta. A nő gyermekéül mondá: — Darney ezzel a nővel . . . Oh! ez kellemetlen; nemde?

A férj, mintha még vidámabb lenne, kiűritette pezsgős poharát s gondtalanul mondá:

— Napról napra annyi kellemetlen dolog történik a világon! Aztán, ha az ember nőtlén . . .

A nő megütözte összevesszent, a mi a férjet dévaj kacajra ingerelte.

— Mit? Megbotránkoztatlak ma este . . . Ez onnan van, tudod kedvesem, hogy egy évi házasság után is valóban nagyon . . . nagyon hogy is mondjam?

— Mondd, nagyon gyermekes vagyok! — szólott a nő, egészen belepirulva a szemrehányásba s szíve zavartól s félelemtől remegett. Aztán egymásután három korty pezsgőt ivott s bátrabb hangon folytatta:

— Amit a világról tudok, azt általad tudom. Ha a tanítvány szegényére válik a mesternek, tanítsd jobbra. Taníts meg azokra a rut dolgokra, a miket egy igazi nőnek tudnia kell.

Mikor aztán látta, hogy férje nyugtalan mozdulatot tesz, tréfát szinlelve folytatta:

— Nagyon bigottnak tartasz, pedig a nélkül, hogy valaki felvilágosított volna, magamtól is sokat kitaláltam . . . s nem haltam bele!

Majd olyan mozdulatot tett, hogy Gaston homlokán elsimultak a ráncok. Biztos levén benne, hogy tetszik, folytatta:

— Kezdetben a tartózkodás, a feszély nagyon helyén volt . . . Most már esztelenség volna. Mindent elmondhatsz. Ma van egybekeletünk évfordulója: akarom, hogy e nappal köztünk új bensőség, bizalom vegye kezdetét, nem olyan önfeledt, nem olyan eszményi, de komolyabb, közvetlenebb, őszintébb s azért nem kevésbé édes.

Föléje hajolt:

— Nézz a szemembe, lásd félek e?

És valóban, Gaston, neje szemeiben nem

látott más ijedelmet, csupán a pezsgő mámorá villogott ki azokból.

— Igazad van, — mondá. — Előbb-utóbb meg fogod tudni . . . és aztán szerelmeskedéseim olyan keveset hasonlítanak irántad való szerelmemhez!

A nő szíve azt sugta volt a feleségnek, hogy Darneyről, másokról, mindenkiről lehet szó, csak ő róla, férjéről nem! Most fájdalommal összevesszent. Gaston meg mosolygott, egészen elmerülve vidám emlékeibe.

A nő égett a kíváncsiságtól. Elfeledte az ismeretlen ruttól való félséget s lázas izgatóssággal kérdezte:

— Tehát te . . . te is?

— Istenem, igen! . . . vallotta be őszintén, nem figyelve neje gyötrő zavarára. — Nem voltam rut, valami vagyonom is volt, hát voltak kalandjaim is . . .

— Kivel?

A nő ezt olyan fuldokló hangon mondta, hogy Gaston hirtelen felkapta a fejét, de a nő mosolyt erőltetett ajkára.

— Különböleg hölgyekkel . . . egy nagyvilággal, két színésznővel, egy . . .

A feleség tányérját kissé erősebben poharához csörrentette.

— Nem akarnád az asztalt leszedetni? Ezek az üres tálak, tele poharak, ez a foltos abrosz undort okoz.

A következő pillanatban leszedték az asztalt. Erre kissé jobban uralkodva felindulásán, így kezdte:

— Folytasd . . . a színésznőknél tartottál. Aztán?

Gaston szivarja kék füstjébe elmerülve, folytatta:

— Aztán . . . nem is tudom már . . . Ah! igen, aztán Bertheuil Mariettával volt ismeretségem . . . én engedtem át Darneynek . . . Mi-lyen csinos volt!

got beutazta. XIII. Leó pápa házi praelatusának, pápai trónállónak és római grófnak nevezte ki. A lugosi egyházmegye négy templomát felszentelte és eddigéig 96 lelkészében tartott kánonika-szemlélet.

— **Kossuth Ferencz Szegeden.** Kossuth Lajos hazatért fia, vasárnap Szegedet érintette „országot megismerő” körútjában. Szegeden is sokan fogadták, de a hivatalos világ teljesen távol maradt a tiszteletére rendezett összejövetelektől. Kossuth Ferencz itt is több csinos beszédet mondott, amelyek az eddigiektől — nem épen előnyükre — kissé agresszívabb jellegűekkel ütnék el. Szegedről, mint értesülünk, Kossuth Ferencz Hódmezővásárhelyre rándult, ahol fogadtatására szintén nagy előkészületeket tettek.

— **Falusi Xantippe.** Dragsinán közelebb föbe lötte magát Urszuleszku Toma ottani jómódu parasztagyada. Urszuleszku néhány hónap előtt nőül vette özv. Dancsu Perszidát, kinek első férje is öngyilkossággal vetett véget életének. Második férje sem tudott hozzászokni az asszony perlekedő természetéhez és inkább a halált választotta, semhogy tovább éljen mellette.

— **A temesvári kereskedelmi és iparkamara** szombaton ülést tartott, melyen több mintek közelebről érdeklő tárgy forgott szőnyegen. Az osztr. magy. bank nagybecskerekki fiókájához váltóbirálónak javaslatba hozták: Franz I. L., Lucsics Miklós, Steinitzer Géza, Vattay Miklós, Poroszkay Béla és Erdődy Márton. Nagybecskerek városának kérvénye, melyben az iparostanoncz iskola számára további 200 frt segélyt kér, megfelelő alap hiányában elutasított. Az iparitanácsba választottak Torontálmegye részére Weisz Izidor és Pavlicsek József mint rendes, Scheinberger Ignác és Laube Péter mint pótagok. Zsombolya községének kérvénye a vásártér új beosztása iránt elutasított.

— **Gyilkosság egy disznó miatt.** Petrov Lázá bókai lakos disznót akart ölni. A disznóölés magában véve elég ártatlan cselekedet s nem esik a büntető törvény rendelkezése alá. Petrovnak azonban a disznóölésnél segítségére is volt szükség. Beállított hát a sógorasszonyához s megkérte, hogy legyen segítségére. Az asszonynak azonban egyéb dolga is volt s így a fontos dologban való közbenjárását megtagadta. Petrov ezen annyira feldühödött, hogy az asztalon fekvő konyhakést felragadta és az asszony mellébe ütötte. És öt kiskorú gyermek anyátlanul maradt — egy disznó miatt.

— **Idény ujdonságok** női konfekciókban, u. m.: felöltők kiváló finom kiállítás és nagy választékban, sapkák, gallérok, körköpenyek, bundák, leányköpenyek és kabátok, selyem- és szövetzubbonyok, szörme garnitúrák, sapkák, karmantyuk és gallérok, valamennyi gazdag választékban; kész uri-, fiu- és gyermek ruhák, mindmennyi solid készítmény u. m.

A fiatal asszony hirtelen felállott:

— Ha nincs ellenedre, fizess s menjünk. A meleg, a világosság bánt; szabad levegőre van szükségem.

Gaston most vette észre, hogy neje milyen halvány. Kifizette a számlát, de neje olyan gyorsan kisetett, hogy csak künn tudta elérni a sétányon, az árnyas fák alatt, ahol már leszállott az éj. Nem látta neje homályba burkolt arcát, hát megszólította:

— Rosszul vagy? Csak nem bizalmasodásom okozott fájdalmat?

A nő még felnevetett, a mi olyan természetesen csengett:

— Nem vagyok olyan bamba!

Gaston megnyugodva, karját nyújtotta neje s elindultak. Tizenkét havi távollét után mintegy megrészegedve a párizsi élettől, vig emlékei egymás után felevenedtek s újra kezdte elbeszélését. Eleinte csak csevegett, aztán mintegy megfélekedve magáról, olyan szavakat kezdett hszálni, a melyeket csak klubban, jó cimborák között szoktunk. De ime egyszerre, egy pad előtt, a fiatal asszony kivonta karját a férje karjából.

— Mi bajod, Teréz?

— Semmi. — Fáradt vagyok . . . leülök.

És leült; mint kis gyermek, hirtelen kezeibe rejtette arcát s zokogásra fakadt.

Gaston szégyelve ügyetlenségét, bűnbánólag neje fölé hajolt, át akarta ölelni a derekát s el akarta oszlatni bánatát valami pajkos devajsággal: de neje neheztelő mozdulattal visszatolta magától:

— Hagyj békében . . . Sirni akarok, sirni, amíg könnyeim ki nem apadnak!

S lassankint sokogása határtalan szomorúsággal töltötte be az erdő néma magányát.

uri felöltők, menesikoff, téli kabát, guba, bunda lábzsák, salonruhák, vadász- és korcsolya-, gazdasági- és üzletisaccok, nadrágok és mellények, livrék és egyenruhák, gyermekruhákban, menesikoff, téli kabát, saccok és nadrágok. Mind ezen tárgyak mérték után is készítettnek, mely czéliből nagy szövethéztlet áll rendelkezésre. E téren szükségleteinek beszerzésére ajánljuk a nagyérdemű közönségnek a „Kovács Gedeon” féle üzletet, mint hol minden egyes ruhadarabon a legalacsonyabb szabott ár olvasható.

Színház.

Az asszony verve jó.

Vannak férjek, kik ezt az elvet kitűnően tartják, de vannak olyanok is, kik nem tekintik a botot vagy az öklöt a nevelés legfontosabb eszközeinek. Ez utóbbiak valószínűleg Lukácsi népsziműveért sem fognak rajongani, melynek komoly részei szellemtelenek és valószínűtlenek, komikus jelenetei pedig (legalább a tegnapi előadásban) sokkal inkább a cirkuszbba valók, mint a színpadra. Ezzel a bírálattal ugyan szembeállunk a tegnapi közönséggel, melynek legnagyobb része folyton kaczagott és szüntelen tapsolt, de hát a kisebbség véleményének is helyt kell adni, az pedig odairányul, hogy ez a népszimű haszontalan egy darab, melynek a szerzője oly távol áll attól, hogy a magyar népet életét ismerje, mint a budapesti népszínház irodája a peckingi kabinetirodától. Az előadás maga dicséretet érdemel. Fejes Lidi igen szemrevaló menyecske volt, ki ugy beszédjével, mint szép dalaival el tudta hitetni, hogy a falu összes férfait elbolondítja. Igen jó estéje volt Földvárynak is, kinek egyik dalát a közönség meg is ismételtette. Leóveyné, Kövi és Köviné, Szabenyi, Ferenczy, Könyves, Simándyné és Kápolnay Irén mindnyájan derekasan megállták helyüket. B.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése november 13-án.)

Budapest, nov. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésében folytatta a költségvetés általános tárgyalását. Első szónok Bujanovich Sándor volt, aki főleg a mezőgazdaság elhanyagolásáért ellenzi a költségvetés elfogadását. Utána Darányi Ignác szólt fel, világos, meggyőző előadásban kelvén a költségvetés védelmére. Az utolsó két szónok: gróf Károlyi Sándor és Ábrányi Kornél nem fogadja el a költségvetést.

Megölik a király fiát!

Budapest, nov. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ormós Zsigmond volt temesmegyei főispán, akit elmezavara miatt a Schwarzer-féle gyógyintézetbe szállítottak, utközben kiragadva magát kísérelve őrizete alól, bezúta a kupé ablakait, a pályaudvarra érve pedig levette magát a földre, egyre azt kiáltozva:

— Segítség, megölik a király fiát!

Székhámos gróf.

Budapest, nov. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Porkovszky lengyel származású gróf Sch. né asszonynak szerelmi vallomást tett s egyuttal hatezer frtot kért tőle, amit meg is kapott. Nemsokára megint pénzt kért, de mikor a kölcsön 15000 frtra rugott, akkor megtudta, hogy nem akarja el venni feleségül s följelentette a rendőrségnél.

A császár temetése.

Budapest, nov. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Károly Lajos főherceget, ki Pétervárra utazik a császár temetésére, a határon orosz különvonat

várja. Ezen a vonaton utazik a névapartai fővárosba, hol az orosz csárok téli palotájában fog lakni. A főherceg nov. 17-én délután érkezik meg, maga Miklós császár megy ki eléje a vonathoz s a palotába kíséri.

Budapest, november 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pétervárról telegrafálják, hogy ott több helyütt fáklyavilágítás mellett dolgoztak, hogy a gyászünnepekre elkészüljenek. A császár hült teteme holnap délelőtt 10 órakor érkezik meg. A székesegyház gyönyörű gyászszalvan diszítve.

Leyden tiszteletdíja.

Budapest, nov. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pétervárról telegrafálják, hogy Leyden tanárnak kerek százezer rubel honorariumot utalványoztak a III. Sándor császár betegsége tartama alatt végzett orvosi ténykedéséért.

A császár esküvője.

Budapest, nov. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pétervárról telegrafálják, hogy Miklós császár esküvője Alix hercegnővel a legújabb s végleges diszpozíciók szerint e hónap 26-án megy végbe.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesülés szerint f. évi október hó 20-ától kezdve a torontáli h. é. vasutak vonalain közlekedő, Nagy-Becskerekre 1 óra 34 perczkor éjjel induló, Verseczre 5 óra 10 perczkor reggel érkező és a Verseczről 7 óra 10 perczkor este induló Nagy-Becskerekre 10 óra 46 perczkor éjjel érkező, továbbá a Nagy-Becskerekre 10 óra 4 perczkor éjjel induló, Pancsovára 1 óra 10 perczkor éjjel érkező és a Pancsováról 2 óra 35 perczkor éjjel induló, Nagy-Becskerekre 5 óra 40 perczkor reggel érkező éjjeli személyvonatok forgalmon kívül helyezetnek. Budapest, 1894. október 15. Az igazgatóság. (Utányomat nem díjaztatik.)

Árverezési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint az utasok által a vasuti személykocsiban és állomási helyiségekben elhagyott s a m. kir. államvasutak Budapest keleti pályaudvar állomásán gyűjtött és 3 hónap letelte után senki által tulajdonjogilag nem igényelt tárgyak u. m. minden nemű ruha, fehérneműek, kendők, kalapok, sétatotok, nap és esernyők stb. továbbá nevezett állomás ruhatarába beadott és 3 hónap letelte daczára el nem vitt tárgyak, az üzletszabályzat 38. § a értelmében a budapest keleti pályaudvar állomásunk podgyászveádási helyiségében, f. évi október hó 29-én Belelőtt 9 órától kezdve tartandó nyilvános árverés útján, elfognak adatni.

Budapest, 1894. évi október hó 4-én.

Az üzletvezetőség.

Nagybecskerekki városi színház.

Bérlet szünet.

Idény-előadás 35.

Kedden, 1894. november 13-án:

GÁRDATISZTEK A ZÁRDÁBAN.

Operette 3 felv. Irta: Ferrier Pál és Varnéy Lajos. Fordította: Evva Lajos és Fái J. Béla. (Rendező: Kövi E. Karnagy: Simándy.)

S z e m é l y e k:

Ponkurlé gróf, kormányzó	— — —	Kövi Ede
Luise) unakahugai	— — —	Keszthelyi Ilona
Marie)	— — —	Kápolnai Irén
Gontran de Solange	— — —	Delli Henrik
Narciss de Brissak	— — —	Földváry
Rigober, őrmester	— — —	Ferenczy F.
Pissár, fogadós	— — —	Szabenyi A.
Simon,)	— — —	Fejes Lidi
Zsasklén,) korecsmai	— — —	L. Barcsi Vilma
Zsanette,) leányok	— — —	Kádas K.
Margot,)	— — —	Ferenczyné N.
Klodén, korecsmai leány	— — —	Foltényi R.
Fejedelemasszony	— — —	Köviné Julia
Oportuna nővér	— — —	Erdélyi Ottilia
Agatha, zárdánövendék	— — —	Makó Erzi
Langloa,) polgárok	— — —	Lágh Jenő
Farén,)	— — —	Pásztor J.
Első) zárdások	— — —	Hernády J.
Második)	— — —	Vihari Lajos
Briddén abbé	— — —	Vihary E.

Polgárok, muskétások, leányok, férfiak.

Kezdete fél 8 órakor.

Holnap szerdán

„A fenegyerekek.” (Gigerlik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

H i r d e t é s e k.

642. szám b. v. 1894.

(813-1.1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy a török-becsei kir. járásbíróóság 2820. polg. 1894. számú végzése által **Dr. Szamek Gusztáv tbecsei** végrehajtató javára **Ikonov Luka melen- czei** lakos ellen 300 frt tőke, ennek 1894. év április hó 2. napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 60 frt 30 kr perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le- s felülfoglalt és 1100 frtra becsült 300 kereszt buza, lovak, kocsik, birka és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3134. polg. 1894. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Melenczén a község-házánál leendő eszközzésére **1894. évi november hó 23. napjának délelőtti 11 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Török-Becsén, 1894. október hó 28. napján.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

6110. sz. tlkv. 1894.

(815-1.1)

Árverési hirdetmény

A török-becsei kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak **Czicsvariu Mága Baracskov Bogdán és Baracskov Milla kumáni** lakos végrehajtást szenvedő elleni 147 frt 37 kr. és jár. iránti végrehajtási ügyében a területén levő, Kumán község határában fekvő 515. sz. tjkönyvben A I. alatt foglalt (960. 961) hrsz. 492 öi. számú beltelkes ház 400 frt kikiáltási árban továbbá ugyanezen tjkvben A † alatt foglalt 4273/b hrsz. szám szőlő 38 frt kikiáltási árban **1894. évi november hó 30. napjának d. e. 10 órakor** Kumán község házában árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt e kir. járásbíróóság tlkvi irattárában s a kumáni község elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt T.-Becsén, a kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóságánál 1894. augusztus 21-én.

Kópasz, kir. jbiró.

106. sz. b. v. 1894.

(812-1.1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy a török-becsei tekintetes kir. járásbíróóság 5575. polg. 1894. sz. végzése által **Miskov Nenád mellen- czei** lakos végrehajtató javára **Ikonov Luka mellen- czei** lakos ellen összesen 47 frt 84 kr perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és

621 frtra becsült 4 ló, 2 koci, lószerszám, birka és sertésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4598. polg. 1894. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Melenczén a község-házánál leendő eszközzésére **1894. évi november hó 23. napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Török-Becsén 1894. évi október hó 28. napján.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

6287. tlkvi szám 1894.

(816-1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A török-becsei kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak **Vuni Gávra, Vuni Tósa, kisk. Vuni Sztéva és kisk. Vuni Nova kumáni** lakosok végrehajtást szenvedők elleni 168 frt 88 kr. s járuléka iránti végrehajtási ügyében a területén levő Kumán község határában fekvő 483 sz. tkvben foglalt (898 899) hrsz. 461 öi. sz. 600 □-önyi beltelkes ház 400 frt kikiáltási árban **1894. évi december hó 5-ik napjának d. e. 8 órakor** Kumán község-házában árverés alá fog bocsátatni, és a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróságnak tlkvi irattárában s Kumán község elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt T.-Becsén a kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóságánál, 1894. évi augusztus hó 21. napján.

Jakabffy,
kir. jbiró.

1725. tlkvi 1894.

(817-1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy **Bokinacz Láva** végrehajtónak, **Susak Zsiva** farkasdi lakos végrehajtást szenvedett elleni 54 frt tőkekövetelés, ennek 1888. évi február hó 27-ik napjától

járó 6% kamatai, 41 frt 55 kr eddigi, 15 frt 45 kr már megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségek kielégítése végett **1894. évi november hó 24-ik napjának d. e. 9 órakor** Farkasd község-házánál az ezen kir. járásbíróóság területén fekvő Farkasd községi 383. sz. tlkvből foglalt következő ingatlanok u. m.:

1. a 82a. ház és 216 □-öl házhely 132 frt,
 2. 42 hrsz. I. dülő 1440 □-öl I. oszt. szántó 179 frt,
 3. 42 hrsz. II. dülő 1060 □-öl I. oszt. szántó 69 frt,
 4. 42 hrsz. III. dülő 1440 □-öl I. oszt. szántó 62 frt,
 5. 42 hrsz. V. dülő 1290 □-öl I. oszt. szántó 128 frt,
 6. 78 hrsz. 312 □-öl szőlő 88 frt,
 7. hrsz. nélküli 180 □-öl szőlő 30 frt
- ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön-külön el fognak árvereztetni; ekkorán magasabb ígérlet hiányában a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban bánatpénzüll letenni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság Perlaszon, 1894. augusztus hó 14-én.

Dr. Scherrber,
kir. aljbiró.

(814-2.1)

Pályázat.

A zombolyai államilag segélyezett községi polgári iskolánál megüresedett szolgáló állomásra ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen polgári állással évi 250 frt fizetés van egybekötve.

Felhivatnak folyamodók, hogy a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi magy. kir. Ministeriumhoz czimzendő 50 kros bélyeggel ellátott, kellően felszerelt folyamodványukat legkésőbb folyó évi november hó 25-ig alulírott tanfelügyelőséghez terjeszszék be. Megjegyeztetik, miszerint az 1873. évi II-ik törvénycikk 4-ik és 10-ik §§-ai értelmében kiszolgált altisztek előnyben részesülnek.

Nagy-Becskerek, 1894. évi november hó 7-én.

Torontálvármegye kir. tanfelügyelősége.

Hirdetések

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Telefon 35. szám.

Telefon 35. szám.

Kurländer Imre

Nagy-Becskerek, Korona-utca 585. szám, a gőzmalommal szemben.

Legjobb minőségű

száraz tűzifa.

Szagtalan valódi

POROSZ KÖSZÉN

a Wildensteinsegen-Richterhof-féle bányákból hőtartalom és minőségre nézve a szárazföld minden egyéb köszénét felülmúlja. (784-606)

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál Nagybecskereken.